

Ασκητές μέσα στον κόσμο - Αδολεσχία ευχής και Ψαλτηρίου

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουνίου 22, 2020

ΕΝΟΤΗΤΑ Β' - ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Υπάρχουν πολλοί λαϊκοί άνεβασμένοι πνευματικά και πολύ προχωρημένοι στη νοερά προσευχή. Κάποιος είχε φθάσει σε κατάσταση να λέγει την ευχή και στον ύπνο του. Τόν άκουγαν οι άνθρωποι του σπιτιού του, ενώ κοιμόταν, να ψιθυρίζει και την ευχή.

*

Στό Ήράκλειο Κρήτης ζούσαν μέχρι τό 1979 δυό εύλογημένες ψυχές, ένα ζευγος ηλικιωμένων, ό Αντώνιος και ή Μαρία. Δέν είχαν αποκτήσει τέκνα, ήταν όμως πραγματικοί χριστιανοί, άνθρωποι του Θεού. Τηρούσαν μέ ακρίβεια τίς έντολές του Θεού και άσκοούσαν μέ επίγνωση τή νοερά προσευχή.

Τό κομποσχοίνι είχε λειώσει στά χέρια τους από τήν χρήση. Επί τριάντα χρόνια συνεχώς έπαναλάμβαναν τήν ευχή, τό «Κύριε Ίησου Χριστέ, έλέησόν με». Είχαν αποκτήσει καλή πνευματική κατάσταση. Όταν μιλούσαν ένιωθες ότι ή ευχή τους δέν σταματούσε, ήταν άπορροφημένοι από τή νοερά τους εργασία. Τά λόγια τους ήταν λίγα και μιλούσαν σαν να αφαιρούνταν από τήν πραγματικότητα, διότι ό νούς τους και ή καρδιά τους ήταν ένωμένα μέ τόν Θεό. Έδόξαζαν τόν Θεό για όλα και μετέδιδαν ειρήνη, άνάπαυση και εύλογία.

*

Ό Χρήστος Παρώνης, «ό Αναγνώστης» από τήν Πεύκη Καλαμπάκας ήταν πολύ εύλαβής, φιλακόλουθος και έψαλλε στην Έκκλησία ως δεξιός ψάλτης. Ακολουθούσε κατά γράμμα τό Τυπικό των ακολουθιών, από τίς όποιες δέν παρέλειπε τίποτε. Κάθε μέρα συμμετείχε στις ακολουθίες. Ακόμη και όταν ήταν στό χωράφι, κάθε φορά που άκουγε τήν καμπάνα, σταματούσε τήν εργασία και πήγαινε στην Έκκλησία. Όταν δέν υπήρχε ιερέας, διάβαζε μόνος του όλες τίς ακολουθίες στό σπίτι του. Συχνά έβγαινε έξω από τό χωριό σ' ένα ύψωμα, όπου έψελνε, προσευχόταν και κοιμόταν εκεί. Διάβαζε βίους Αγίων, πατερικά βιβλία, κυρίως τόν άγιο Συμεών Θεσσαλονίκης, αλλά περισσότερο άπ' όλα τόν άνέπαυε ή άνάγνωση του Ψαλτηρίου[1]. Από τήν πολλή μελέτη τό είχε άποστηθίσει όλόκληρο. Όταν κάποιος πέθαινε στό χωριό ό Χρήστος πήγαινε και σέ τρεΐς-τέσσερις ώρες του διάβαζε όλόκληρο τό Ψαλτήρι.

[1]. Τό κατανυκτικώτατο καί τερπνότατο Ψαλτήριο εἶναι τό πρῶτο προσευχητάρι τῆς Ἐκκλησίας μας. Δέν ὑπάρχει ἀκολουθία ἢ μυστήριο ἀπό τά ὁποῖα νά λείπουν οἱ Ψαλμοί. Ἦταν τό ἐντρύφημα καί ἡ ἀδολεσχία τῶν ἀγίων καί τῶν μοναχῶν ὅλων τῶν αἰώων μέχρι σήμερα. Πολλοί τό ἀπεστήθιζαν, ἄλλοι τό διάβαζαν ὀλόκληρο κάθε ἡμερο-νύκτιο. Ἀκόμη καί οἱ χριστιανοί στόν κόσμο προσεύχονταν μέ τό Ψαλτήρι. Δυστυχῶς αὐτή ἡ παράδοση, τήν ὁποία ἀκολουθοῦσε καί ὁ Χρῆστος Παρώνης, σήμερα τείνει νά ἐκλείψῃ ἀπό τίς ἐνορίες στόν κόσμο. Οἱ ἄνθρωποι ἀρκοῦνται μόνο στίς ἀσματικές ἀκολουθίες καί παραλείπουν τήν στερεά τροφή, τούς θεόπνευστους Δαυϊτικούς Ψαλμούς. «Καί ταῦτα ἔδει ποιῆσαι (ἀκολουθίες) κάκεῖνο (Ψαλτήρι) μή ἀφιέναι». (Ματθ. κγ', 23).

(Από το βιβλίο «[Ασκητές μέσα στον κόσμο](#)», Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ιερόν Ησυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικῆς)

(Πηγή ἡλ. κειμένου: enromiosini.gr)